

12. Olivi Bartolo, L'Europa difficile, Storia della Comunità Europea, Crec Editore, Bologna, 1993 – 523 с.
13. Paolo Peninsula. L'Italia da ritrovare, Laterza, Roma-Bari, 1998 - 380 с.

НИХАД ЛОУТФИ ХАДЖ АСААД. Возобновление процесса евроинтеграции с точки зрения Вашингтона (1956-1957).

С 1956 года Белый дом и Госдепартамент пытались ускорить реализацию рынка ядерной энергии в Западной Европе, чтобы открыть для США рынок сбыта сырья и ноу-хау. Амбиции шести правительств изготовлять определенное ядерное оружие, французское решение начать строительство завода изотопного разделения, и наконец осенью 1956 начало экономического этапа интегрирования, привело администрацию США к принятию создания общего рынка и пересмотру значимости Европейского сообщества по атомной энергии. Правительство США поддержало ратификацию и вступление в силу Римского договора. В то же время оно начало усиливать экономические связи внутри атлантического Союза и его стратегического и военного руководства в НАТО.

Ключевые слова: евроинтеграция, внешняя политика США, Евросоюзсткой

NIHAD LOUTFI HAJ ASAAD. Renewal of eurointegration process from the Washington side (1956-1957).

From 1956 the USA Government and the Department of State was looking forward to become the supplier of raw materials and know-how technologies for the nuclear civil market. The ambition of the European governments to construct conventional nuclear weapons, the French decision to carry on the factory for isotopic separation and, last but not least, the fact that in autumn 1956 the economic aspect of European integration was prevailing, compelled the US administration to accept the creation of the European common market and to reconsider the significance of Euratom. The US government supported the ratification and the entry into force of the treaties of Rome. At the same time it started strengthening the economic aspects of the Atlantic Alliance and the strategic and military direction of NATO.

Keywords: euro integration, foreign policy of USA, European union.

Соломатова В. В.

Київського університету імені Бориса Грінченка

**ОСОБИСТІСНИЙ РОЗВИТОК СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ
В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО ПРОЕКТУ
“КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА – КИЯНАМ”**

У статті розглянуто концептуальні підходи особистісного розвитку студентської молоді в контексті реалізації соціального проекту, як інноваційної технології реформування простору освіти. Наведено аналіз визначення поняття – проектна діяльність. Охарактеризовано особливості проектного підходу та головні аргументи щодо його використання в соціально-гуманітарній сфері освіти, на прикладі реалізації соціального проекту “Київський університет імені Бориса Грінченка – киянам”.

Ключові слова: проектна діяльність, проект, особистісний розвиток.

Вступ. У рамках гуманізації національної освіти вищих навчальних закладів проектна діяльність студентів займає одне з провідних місць.

Гуманітарна освіта формує особистість студента, готує його до життя в сучасному глобальному світі, розвиває критичне мислення. Згідно з Національною доктриною розвитку освіти “глобалізація, зміна технологій, перехід до інформаційного суспільства зумовлюють розвиток людини як головну мету, ставлять перед державою завдання пріоритетності розвитку освіти і науки” [4, 12].

Важливими шляхами реалізації ідей гуманістичної парадигми освіти є впровадження проектної компоненти виховання студентів.

Освіта XXI століття потребує створення культурно-освітнього простору, спрямованого на виховання конкурентоспроможної особистості, котра розробляє свої життєві плани, самостійно використовує професійні навички і вміння для розв’язання проблем. Ідеально відповідає цій потребі проектна діяльність, бо вона сприяє активному залученню й реалізації життєвих запитів молоді.

Саме під проектом розуміють сукупність певних дій, документів, текстів, призначених для створення реального об’єкта, предмета або теоретичного продукту.

Метою дослідження, результати якого представлені у цій статті, є узагальнення особистісного розвитку студентської молоді в процесі проектної діяльності на прикладі реалізації соціального проекту “Київський університет імені Бориса Грінченка – киянам”.

Поняття соціальної проектної діяльності більш-менш докладно досліджують В. А. Луков (“соціальне проектування”, “реалізація соціального проекту”); В. І. Курбатов (“соціальне проектування”), О. В. Безпалько (“розробка соціальних проектів”, “впровадження соціальних проектів”), І. Д. Зверєва (“проектування в соціальній роботі”).

Виклад основного матеріалу. Останнім часом проектна діяльність все ширше входить у навчально-виховний процес.

Проектна діяльність – конструктивна і продуктивна діяльність особистості, спрямована на розв’язання життєвого результату у процесі цілепокладання, планування і здійснення проекту. Проектна діяльність належить до унікальних способів людської практики, зв’язаної із передбаченням майбутнього, створенням його ідеального образу, здійсненням та оцінкою наслідків реалізації задумів.

Українські вчені (Г. Ващенко, А. Макаренко, С. Русова) пов’язували проектний метод із проблемою розвитку особистості, підготовкою її до життя і праці. За кордоном науковою основою методу проектів були прагматичні ідеї американського філософа і педагога Д. Дьюї. Він вважав, що навчання потрібно організовувати навколо якоїсь справи. Тому, застосування проектної діяльності у соціально-гуманітарному процесі ВНЗ має вагомим значення в особистісному розвитку студентства, як об’єкта

такого процесу.

Актуальність проблеми, її недостатнє висвітлення в науковій літературі, а також потреба ВНЗ у проектній діяльності визначили тему нашого дослідження: “Особистісний розвиток студентської молоді в контексті реалізації соціального проекту “Київський університет імені Бориса Грінченка – киянам”.

Об’єктом нашого дослідження став процес проектної діяльності студентства.

Предметом – особистісний розвиток студентства у процесі проектної діяльності ВНЗ.

У системі підготовки сучасного фахівця необхідно приділяти більше уваги розвитку його особистісного потенціалу, створювати сприятливі умови для його самореалізації.

Формування духовності, удосконалення й розвиток моральних ціннісних орієнтацій у студентів завжди були актуальними, і сьогодні ця актуальність набула особливого характеру. Те, як молода людина ставиться до довкілля, людей, до самої себе, як вона уявляє своє місце в житті суспільства, її участь у громадському житті колективу – це ціннісні орієнтири, які повинні складати моральну характеристику сучасного студента, тому що саме в цих рисах безпосередньо відбивається світогляд, моральні переконання людини, її погляди й устремління [1, 4].

1. *Особистісний розвиток* – процес формування особистості як соціальної якості індивіда в результаті її соціалізації і виховання. Маючи природні анатомо-фізіологічні передумови до становлення особистості, дитина в процесі соціалізації вступає у взаємодію з оточуючим світом,

оволодіваючи досягненнями людства. Це оволодіння відбувається за допомогою дорослих, які організують і спрямовують її діяльність і спілкування. Таким чином, провідним у розвитку особистості є процес виховання. Передумовою й результатом здійснення розвитку особистості є потреби. Рушійною силою – суперечність між буттям наявним і бажаним, яке в психологічному плані є внутрішньою суперечністю між зростаючими потребами та реальними можливостями їх задовольнити. Якості та функції особистості, що формуються в результаті особистісного розвитку, відтворюють в особистості сформовані історично людські якості [2, 787; 3, 52-60].

Розробка та запровадження соціального проекту на базі Київського університету імені Бориса Грінченка надає можливість проаналізувати процес особистісного розвитку студентської молоді.

Підтримуючи курс на розбудову громадського суспільства в Україні, тенденції демократичних реформ в місцевому самоврядуванні, усвідомлюючи вагомість розвитку партнерства між Київською міською державною адміністрацією і Київським університетом імені Бориса Грінченка, прагнучи надати освітньо-розвивальну, соціокультурну допомогу громаді міста, Київський університет імені Бориса Грінченка запровадив соціальний проект “Київський університет імені Бориса Грінченка”. Метою проекту було створення та функціонування моделі “Київський університет імені Бориса Грінченка – киянам”, як цілісного соціокультурного середовища, здатного задовольнити освітні, розвивальні, соціально-психологічні потреби та інтереси мешканців, як окремих мікрорайонів так і міста в цілому.

Запровадження моделі проекту в системі партнерських стосунків “влада міста – Університет – громада” дасть можливість активізувати громаду, соціум, забезпечити зворотній зв'язок між жителями міста та органами масо врядування, створити атмосферу для позитивних змін в ціннісних орієнтаціях різних вікових груп, підвищити загальний рівень культури, сформуванати соціально активного, свідомого компетентного громадянина, а найголовніше – допомогти студентській молоді побачити свою унікальну роль в суспільстві, зрозуміти важливість своєї участі в житті громади, власного внеску в її розвиток, що є інструментарієм особистісного розвитку студентства в проектній діяльності.

Реалізація проекту, відповідно до мети передбачає виконання завдань, які потребують професійної підготовки та моральних якостей у студентства. Основними завданнями проекту були формування в місті механізмів допомоги у вирішенні найбільш актуальних і конкретних

соціальних проблем громади міста; розвиток пізнавальних, творчих, естетичних здібностей різних вікових категорій населення у предметних гуртках, клубах, студіях, курсах; організація сімейного дозвілля в мікрорайонах міста; пропаганда здорового способу життя, забезпечення фізичного розвитку; організація і проведення культурно-масових заходів; організація індивідуальних та групових консультацій з соціальних питань.

Однією з необхідних умов здійснення реалізації проекту є його ресурсне забезпечення, ним виступає технологічне. Технологічне забезпечення включає в себе технології соціально-правового захисту, соціального обслуговування, соціальної профілактики, соціальної реабілітації, соціального опікунства, патронажу, супроводу, рекламно-інформаційні технології [6, 216-223]. У випадку реалізації проекту “Київський університет імені Бориса Грінченка – киянам” було використано спектр різноманітних напрямів та форм роботи технологічного забезпечення. Вибір напрямів і форм роботи проектної діяльності були зорієнтовані на виявлення зацікавленості і активності студентів. Технології проектної діяльності стимулювали розвиток здатності до самоосвіти, самоконтролю.

У моделі соціального проекту “Київський університет імені Бориса Грінченка – киянам” головну увагу приділено комплексному підходу до розвитку особистісних якостей студента, який себе реалізує:

– *особистісно-розвивальний напрям*: тренінгові заняття для батьків, ігри з дітьми, клуби за інтересами, бесіди, лекції, творчі студії, профорієнтаційний центр, зустрічі, відеолекторії, “Студентська волонтерська служба”, допомога громадським організаціям;

– *культурно-мистецький напрям*: святкові концертні програми, календарні обрядові свята, музичні та літературні вітальні, екскурсії;

– *оздоровчий напрям*: спортивні секції, рухливі ігри та змагання для дітей і дорослих, консультації щодо здорового способу життя.

Ці напрями роботи забезпечують досягнення особистості у вимірах ідеальної соціокультурної парадигми, національної свідомості фізичної та психічної загартованості, соціально орієнтованої поведінки. Принципи особистісного розвитку студентської молоді у ВНЗ засвоюються завдяки соціальним цінностям, відповідним до провідної діяльності. За такого підходу у визначенні змісту й способів організації проектної діяльності слід орієнтуватися на види діяльності, які є типовими для віку, соціальної ситуації розвитку і є професійними орієнтаціями.

Проектна діяльність сприяє активному розвитку психічних якостей і визначає готовність самостійно розв’язувати проблеми в конкретній

життєвій ситуації.

Важливою функцією проектної діяльності є розвиток здатності нестандартно мислити, використовувати набуті знання, навички і уміння для розв'язання будь-яких проблем.

В цілому можна зробити висновок, що особистісний розвиток студентської молоді відбувається, коли створено необмежені можливості для діяльності й самовдосконалення. Реалізація соціального проекту "Київський університет імені Бориса Грінченка – киянам", який увійшов у навчально-виховний процес Київського університету імені Бориса Грінченка, посідає чільне місце серед інноваційних методик і технологій. Досвід роботи показав, що проектна діяльність вирішує багато психолого-педагогічних та соціально-гуманітарних завдань:

– допомагає студентам реалізувати як дослідницькі, так і практичні завдання, дає їм можливість почуватися особистостями, причетними до справ громади, суспільства;

– проектуючи, студенти виробляють навички контактів із зовнішнім світом: спілкування з соціально незахищеними верствами населення, органами місцевого самоврядування, адміністрацією закладу, громадськими організаціями тощо;

– проектування розвиває творчу думку та навички роботи із джерелами інформації;

– метод проектів є тим середовищем, у якому студентська молодь набуває сили, упевненості, надає можливість досягти життєвого успіху;

– досвід проектної діяльності надає практичні уміння і навички для подальшої діяльності студентської молоді не тільки в професійній сфері, але й в житті.

Висновок. Таким чином, підготовка та реалізація соціальних проектів у ВНЗ є одним із багатьох напрямів соціально-гуманітарної діяльності, який набуває все більшої актуальності та поширення в практичній роботі зі студентською молоддю та її особистісним розвитком.

Використана література:

1. Бочарова В. Г. Соціальна педагогіка : діалог науки и практики // Педагогіка. – 2003. – № 9. – С. 4.
2. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України ; головний ред. В. Г. Кремень. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – С. 787.
3. Зайцева І. В. Мотивація учіння студентів : монографія. – Ірпінь, 2000. – С. 52-60.
4. Луков В. А. Соціальне проектування : учеб. пособие. – М. : Изд-во Московского гуманитарного университета: Флинта, 2004. – С. 180.
5. Офіційний вісник України. – К., 2002. – С. 12.
6. Соціальна педагогіка: теорія і технології : підручник / за ред. І. Д. Звереві. – К. : Центр навчальної літератури, 2006. – С. 216-223.

СОЛОМАТОВА В. В. *Личностное развитие студенческой молодёжи в контексте реализации социального проекта “Киевский университет имени Бориса Гринченко - киевлянам”.*

В статье рассмотрены концептуальные подходы личностного развития студенческой молодежи в контексте реализации социального проекта, как инновационной технологии реформирования пространства образования. Приведен анализ определения понятия - проектная деятельность. Охарактеризованы особенности проектного подхода и главные аргументы относительно его использования в социально гуманитарной сфере образования, на примере реализации социального проекта “Киевский университет имени Бориса Гринченко - киевлянам”.

Ключевые слова: проектная деятельность, проект, личностное развитие.

SOLOMATOVA V. V. *Personality development of student young people in the context of realization of social project the “Kievan university of the name of Boris Grinchenko - to Kievites”.*

The conceptual approach of personality development of students` youth in the context of realization of social project as innovative technology of education reform is examined in the article. The analysis of the project activity definition is presented. The article characterizes the peculiarities of project approach and main arguments for it`s usage in social-humanitarian sphere of education using the example of realization of “Boris Grinchenko Kyiv university – for Kyivites” social project.

Keywords: project activity, project, personal development.

Яшанов А. С.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

СТВОРЕННЯ ТА ПОЧАТКОВИЙ ЕТАП ДІЯЛЬНОСТІ ТОВАРИСТВА СПРИЯННЯ ОБОРОНИ, АВІАЦІЙНОМУ І ХІМІЧНОМУ БУДІВНИЦТВУ (ТСОАВІАХІМ) В УКРАЇНІ 1927 – ПОЧАТКУ 30-Х РР. ХХ СТ.

В статті на основі архівного матеріалу, монографічної літератури та періодичних видань аналізують обставина створення та початковий період функціонування Товариства сприяння обороні, авіаційному і хімічному будівництву в Українській СРР у 1927 – початку 30-х рр. ХХ ст.

Ключові слова: Червона Армія, громадське об'єднання, Тсоавіахім, військові гуртки, мілітарні товариства.

Нові історичні умови, в яких функціонує українське суспільство, сприяли посиленню уваги до вивчення актуальної проблеми становлення та функціонування системи масових громадських об'єднань у радянській Україні міжвоєнної доби. Досліджуючи роль різноманітних добровільних товариств, важливо показати їх фори і методи впливу на громадян Української СРР, визначити ступінь їх залежності від компартійних органів.

Важливе місце у системі масових громадських об'єднань 20–30-х рр. ХХ ст. займали мілітарні добровільні товариства. Серед них необхідно виокремити Товариство сприяння обороні, авіаційному і хімічному